

Byla C-749/18**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2018 m. lapkričio 30 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Cour administrative (Liuksemburgas)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2018 m. lapkričio 29 d.

Apeliantės, atsakovės priešpriešiniame apeliaciniame procese

akcinė bendrovė B

akcinė bendrovė C

uždara akcinė bendrovė D

Atsakovė, apeliantė priešpriešiniame apeliaciniame procese:

Administration des contributions directes

I. Ginčo dalykas ir faktinės aplinkybės

- 1 Pagal Prancūzijos teisę įsteigta akcinė bendrovė A (anksčiau – AA) Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje įsteigė patronuojamąją bendrovę B, kuri savo ruožtu turi septynias patronuojamąsias bendroves, „kurioms taikoma Liuksemburgo mokesčių sistema“ (toliau – rezidentės), ir jai priklauso daugiau kaip 95 % kiekvienos jų akcinio kapitalo. Bendrovė B ir jos septynios patronuojamosios bendrovės pasirinko būti apmokestintos Liuksemburge, kur mokesčiai skaičiuojami nuo bendrovių grupės konsoliduoto pelno.
- 2 Bendrovės C ir D taip pat yra pagal Prancūzijos teisę įsteigtos akcinės bendrovės A patronuojamosios bendrovės rezidentės. Bendrovė B visiškai neturi šių dviejų bendrovių kapitalo. 2014 m. gruodžio 8 d. atskirais raštais bendrovės B, C ir D paprašė leisti nuo 2013 m. sausio 1 d. (pirmasis raštas) ir nuo 2014 m. sausio 1 d. (antrasis raštas) taikyti integruoto apmokestinimo schemą.

- 3 Jos visų pirma rėmėsi 2014 m. birželio 12 d. Sprendimu *SCA Group Holding ir kt.*, C-39/13–C-41/13, EU:C:2014:1758 (žr. žemiau, toliau – Sprendimas *SCA Group Holding*).
- 4 2015 m. vasario 3 d. sprendime *Administration des contributions directes* (Tiesioginių mokesčių administracija) nurodė, kad integruoto apmokestinimo schema gali būti taikoma tik tuo atveju, jei patronuojančioji bendrovė yra (Liuksemburgo) rezidentė mokesčių tikslais (vertikali integracija). Todėl ji atmetė prašymą, motyvuodama tuo, kad ši sąlyga nebuvo įvykdyta, nes bendrovei B nepriklauso jokia integruotinių bendrovių akcinio kapitalo dalis. Bendrovės B, C ir D pareiškė ieškinį administraciniame teisme.
- 5 Tuo metu 2015 m. gruodžio 18 d. įstatymu integruoto apmokestinimo schema buvo iš dalies pakeista, iš esmės ją išplečiant vien iš patronuojamųjų bendrovių sudarytoms grupėms (horizontalioji integracija). Įstatyme aiškiai numatyta, kad integruotai grupei priklausanti bendrovė negali tuo pačiu metu priklausyti kitai integruotai grupei. Ši nauja teisinė tvarka taikoma tik nuo 2015 finansinių metų.
- 6 2017 m. gruodžio 6 d. sprendimu *Tribunal administratif* (Administracinis teismas) atmetė ieškinį dėl 2013 finansinių metų, motyvuodamas tuo, kad 2014 m. gruodžio 8 d. prašymas nebuvo pateiktas per nustatytą terminą, t. y. iki 2013 finansinių metų pabaigos. Kiek tai susiję su 2014 finansiniais metais, administracinis teismas pripažino, kad pagal SESV 49 ir 54 straipsnius draudžiama neleisti taikyti integruoto apmokestinimo schemas remiantis tuo, kad bendrovės ieškovės nebuvo valdomos patronuojančiosios bendrovės, kuri yra Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės rezidentė arba turi nuolatinę buveinę jos teritorijoje.
- 7 2018 m. sausio 15 d. apeliantės kreipėsi į *Cour administrative* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Liuksemburgas). Tada valstybė pateikė priešpriešinį apeliacinį skundą dėl to, kad administracinis teismas patenkino ieškinį dėl 2014 finansinių metų.

II. Nagrinėjamos nuostatos

A. Sąjungos teisė

- 8 SESV [IV antraštinės dalies] 2 skyriuje „Įsisteigimo teisė“ numatytos dvi toliau išdėstytos nuostatos:

49 straipsnis

„Vadovaujantis toliau išdėstytomis nuostatomis vienos valstybės narės nacionalinių subjektų įsisteigimo laisvės kitos valstybės narės teritorijoje apribojimai uždraudžiami. Draudžiami ir apribojimai vienos valstybės narės nacionaliniams subjektams, įsisteigusiems kitos valstybės narės teritorijoje, steigti atstovybes, padalinius ar dukterines bendroves.

Įsisteigimo laisvė apima ir teisę imtis savarankiškai dirbančių asmenų veiklos bei ją verstis, taip pat steigti ir valdyti bendroves, būtent bendroves ar firmas, apibūdintas 54 straipsnio antrojoje pastraipoje, tomis pačiomis sąlygomis, kurios įsisteigimo šalies teisės aktuose yra nustatytos jos pačios subjektams, ir laikantis kapitalui skirto skyriaus nuostatų.“

54 straipsnis

„Bendrovės arba firmos, įkurtos pagal valstybės narės teisę ir Sąjungoje turinčios savo registruotas buveines, centrinę administraciją ar pagrindinę verslo vietą, šiame skyriuje prilyginamos tos valstybės narės pilietybę turintiems fiziniams asmenims.

„Bendrovės arba firmos“ – tai bendrovės arba firmos, kurios veikia pagal civilinę ar komercinę teisę, įskaitant kooperatyvus ir kitus pagal viešąją arba privatinę teisę veikiančius juridinius asmenis, išskyrus nesiekiančiuosius pelno.“

B. Nacionalinė teisė

La loi luxembourgeoise concernant l'impôt sur le revenu (Liuksemburgo pajamų mokesčio įstatymas)

9 164bis straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Kapitalo bendrovės rezidentės <...>, kurių ne mažiau kaip 95 % kapitalo priklauso kitai kapitalo bendrovei rezidentei <...> arba kapitalo bendrovės nerezidentės nuolatiniam padalinii [Liuksemburge] <...>, pateikusiam prašymą, gali būti įtrauktos į patronuojančiosios bendrovės arba nuolatinio padalinio [Liuksemburge] integruoto apmokestinimo schemą siekiant, kad jų mokesstiniai rezultatai būtų susumuoti su patronuojančiosios bendrovės arba nuolatinio padalinio [Liuksemburge] rezultatais. <...>

4. Integruoto apmokestinimo schema taikoma remiantis patronuojančiosios bendrovės arba nuolatinio padalinio [Liuksemburge] ir atitinkamų patronuojamųjų bendrovių bendru rašytiniu prašymu. Prašymą reikia pateikti Tiesioginių mokesčių administracijai prieš pasibaigiant pirmiesiems laikotarpiu, kuriam prašoma taikyti integruoto apmokestinimo schemą, finansiniams metams, o tas laikotarpis turi trukti ne mažiau kaip 5 finansinius metus <...>“.

10 2015 m. gruodžio 8 d. įstatymu Pajamų mokesčio įstatymo 164bis straipsnis buvo pakeistas taip:

„(1) Šiame straipsnyje:

<...>

5. integruota grupė – arba grupė, kurią sudaro integruojanti patronuojančioji bendrovė ir integruojama (-os) bendrovė (-ės) <...>, arba grupė, kurią sudaro

integruojanti patronuojamoji bendrovė ir integruojama (-os) bendrovė (-ės) <...>. Integruotos grupės narys negali tuo pat metu priklausyti kitai integruotai grupei. <...>“.

Jo 7 straipsnyje nurodyta: „Šis įstatymas įsigalioja nuo 2015 m. sausio 1 d.“

III. Šalių pozicijos

A. Bendrovių B, C ir D pozicija

- 11 Apeliantės kaltina administracinę teisimą tuo, kad jis nusprendė, jog prašymas leisti pasinaudoti integruoto apmokestinimo schema už 2013 finansinius metus turėjo būti pateiktas iki 2013 finansinių metų pabaigos. Jos mano, kad jeigu atitinkamos bendrovės būtų turėjusios pareigą savo prašymus taikyti horizontalią integruoto apmokestinimo schemą pateikti iki 2013 finansinių metų pabaigos, pagal Europos Sąjungos teisės veiksmingumo principą joms tektų per didelę ir neproporcingą našta.
- 12 Apeliantės remiasi Sprendimu *SCA Group Holding*. Jos atkreipia dėmesį į tai, kad Nyderlanduose galiojanti tvarka, dėl kurios buvo iškeltos bylos, kuriose priimtas minėtas sprendimas, buvo panaši į integruoto apmokestinimo schemą, kuri Liuksemburge egzistavo iki 2015 m. gruodžio 8 d. įstatymu atliktos reformos, visų pirma dėl to, kad horizontalusis integruotas apmokestinimas nebuvo numatytas nei vienoje iš šių schemų. Jos primena, kad minėtas Teisingumo Teismo sprendimas yra visuotinio taikymo ir kad Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimas turi poveikį ne tik ateičiai, bet ir *ex tunc*, todėl teismas jį taikys net tiems teisiniams santykiams, kurie atsirado iki to sprendimo priėmimo, ir netaikys jokios jam prieštaraujančios nacionalinės teisės nuostatos.
- 13 Kadangi iki 2015 finansinių metų galiojusi integruoto apmokestinimo schema prieštarauja Sąjungos teisei, apeliantės tvirtina, kad reikėtų ištaisyti neteisėtus šios schemos taikymo padarinius ir kad atsisakymas leisti joms pasinaudoti integruoto apmokestinimo schema nuo 2013 m. sausio 1 d. prieštarautų Sąjungos teisės veiksmingumo principui dėl to, kad nebuvo įvykdytas visiškai formalus reikalavimas, t. y. nepaisyta prašymo pateikimo termino, nes turėtų būti laikomasi nuomonės, kad tokią sąlygą pernelyg sunku patenkinti dėl 2013 m. Liuksemburgo administracinių ir teisminių institucijų užimtos pozicijos.

B. Valstybės pozicija

- 14 Valstybė prašo patvirtinti teismo sprendimą tiek, kiek juo buvo atmestas su 2013 finansiniais metais susijęs prašymas.
- 15 Vis dėlto ji kaltina administracinę teisimą neteisėtai patenkinus ieškinį dėl 2014 finansinių metų.

- 16 Ji visų pirma laikosi nuomonės, kad nagrinėjamu laikotarpiu galiojusiame įstatyme nebuvo numatyta tos pačios grupės patronuojamųjų bendrovių horizontalioji integracija. Tvarka buvo iš dalies pakeista tik priėmus 2015 m. gruodžio 18 d. įstatymą, kuriuo buvo leista nuo 2015 finansinių metų vykdyti horizontaliąją integraciją.
- 17 Be to, valstybė pabrėžia, kad, net jeigu 2015 m. gruodžio 18 d. įstatymas būtų taikomas atgaline data, jame yra nustatyta, kad „integruotos grupės narys negali tuo pačiu metu priklausyti ir kitai integruotai grupei“. Valstybės teigimu, jeigu klasikinė vertikali integracija būtų pakeista horizontalia integracija, netiesiogiai reikštų, kad turi būti atsisakyta dalyvavimo esamoje grupėje ir tik po to turėtų būti sukurta nauja mokesčiniu atžvilgiu integruota grupė. Todėl pagrindinė patronuojančioji bendrovė, vadovaujanti grupei ir turinti lemiamą reikšmę šioje srityje, turėtų būti pakeista kita pagrindine patronuojančiąja bendrove, kuri taptų naujai įsteigtos grupės pagrindu, o šiuo atveju tai nebuvo padaryta.

IV. Aukščiausiojo administracinio teismo vertinimas

A Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

- 18 Liuksemburge galiojanti integruoto apmokestinimo schema yra apibrėžta kaip „speciali bendrovių grupės konsoliduotojo pelno apmokestinimo schema“, sukurta mokesčių neutralumo sumetimais. Ja remiantis galima sujungti bendrovių grupės mokesčius rezultatus integruojančioje bendrovėje siekiant apskaičiuoti konsoliduotą mokesčių rezultatą, kuris būtų apmokestinamas tik kaip integruojančios bendrovės rezultatas.
- 19 Šiuo atveju pateiktu prašymu siekiama, kad bendrovės C ir D patektų į integruoto apmokestinimo schemą kartu su bendrove B kaip integruojančiąja bendrove. Kadangi neginčijama, jog pastaroji bendrovė yra ne dviejų pirmųjų bendrovių patronuojančioji bendrovė, o, kaip ir jos, patronuojamoji bendrovė, kurios patronuojančioji bendrovė yra pagal Prancūzijos teisę įsteigta bendrovė A – Prancūzijos rezidentė mokesčių tikslais ir grupės pagrindinė patronuojančioji bendrovė – šiuo prašymu apeliančios siekia sukurti horizontaliai mokesčiniu atžvilgiu integruotą grupę, sudarytą iš tos pačios patronuojančiosios bendrovės, kuri nėra Liuksemburgo rezidentė mokesčių tikslais ir neturi nuolatinio padalinio Liuksemburge, patronuojamųjų bendrovių.
- 20 Nagrinėjamu laikotarpiu pagal Liuksemburgo teisės aktus tokia integracija nebuvo leidžiama.
- 21 Administracinis teismas teisingai nurodė Sprendimą *SCA Group Holding*, priimtą dėl Nyderlandų apmokestinamojo vieneto reglamentavimo tvarkos taikymo trijų bendrovių, kurių registruotos buveinės buvo Nyderlanduose, prašymui, kurį teikdamos jos siekė tapti vienu apmokestinamuoju vienetu remdamosi tuo, kad priklausė vienai bendrovei, kurios registruota buveinė buvo Vokietijoje.

Administracinis teismas padarė išvadą, kad, panašiai kaip nagrinėtų Nyderlandų teisės aktų atveju, Liuksemburgo teisėje iki jos pakeitimo 2015 m. gruodžio 18 d. įstatymu galiojęs draudimas Europos Sąjungos valstybėje narėje įsisteigusiai patronuojančiajai bendrovei nerezidentei sudaryti apmokestinamąjį vienetą iš savo patronuojamųjų bendrovių rezidenčių prieštarauja Sąjungos teisei ir konkrečiai SESV 49 ir 54 straipsniams.

- 22 Todėl Aukščiausiasis administracinis teismas mano, kad, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo 2014 m. birželio 12 d. sprendime atliktą Nyderlandų apmokestinamojo vieneto reglamentavimo tvarkos analizę, kyla rimtų abejonių dėl Liuksemburgo teisės aktų, galiojusių iki jų pakeitimo 2015 m. gruodžio 18 d. įstatymu, atitikties SESV 49 ir 54 straipsniuose įtvirtintai įsisteigimo laisvei.

B. Dėl antrojo prejudicinio klausimo

- 23 Tiesa, kad 2015 m. gruodžio 18 d. įstatymu buvo iš dalies pakeista integruoto apmokestinimo tvarka: greta anksčiau galiojusios vertikalios integruoto apmokestinimo schemas, kurią sudaro integruojančioji patronuojančioji bendrovė rezidentė ar jos nuolatinis padalinys Liuksemburge ir jos patronuojamosios bendrovės arba jų patronuojamosios bendrovės rezidentės, įdiegta ir horizontali integruoto apmokestinimo schema, kurią sudaro integruojanti patronuojamoji bendrovė ir kitos patronuojamosios bendrovės, priklausančios neintegruojančiajai patronuojamajai bendrovei, kuri nebūtinai yra rezidentė.
- 24 Tačiau šis visuotinis pakeitimas pradėtas taikyti tik „nuo 2015 mokesčių metų“. Vadovaudamasis teisės aktų negaliojimo atgaline data principu, Aukščiausiasis administracinis teismas mano, kad tokie pakeitimai negali būti atgaline data taikomi ankstesniems nei buvo oficialiai leista mokesčiams metams, t. y. 2013 ir 2014 finansiniams metams.
- 25 Aukščiausiasis administracinis teismas mano, kad vertikalios ir horizontalios integruoto apmokestinimo mokesčių integracijos schemas yra struktūros, kurios negali egzistuoti vienu metu, todėl negalima leisti tai pačiai mokesčiniu atžvilgiu integruotai grupei taikyti abiejų schemų, o perėjus nuo vienos schemas prie kitos, anksčiau egzistavusi mokesčiniu atžvilgiu integruota grupė turi būti panaikinta.
- 26 Iš to matyti, kad net tuo atveju, jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, Aukščiausiasis administracinis teismas laikytųsi nuomonės, jog egzistuojant anksčiau įsteigtai vertikaliai mokesčiniu atžvilgiu integruotai grupei, kurios pagrindinė patronuojančioji integruojančioji bendrovė yra bendrovė B, ta pati bendrovė negalėtų tapti kitos horizontaliai mokesčiniu atžvilgiu integruotos grupės nare, turinčia integruojančiosios patronuojamosios bendrovės statusą. Todėl Aukščiausiasis administracinis teismas turėtų patvirtinti atsisakymą leisti taikyti integruoto apmokestinimo schemą tol, kol nebus likviduota vertikaliai mokesčiniu atžvilgiu integruota grupė; mokesčių administratorius turėjo teisę atmesti apeliančių prašymą leisti įsteigti kitą horizontaliai mokesčiniu atžvilgiu integruotą grupę, į kurią būtų įtraukta bendrovė B.

- 27 Tačiau, kaip pripažįsta pati valstybė ir pabrėžia apeliančės, likviduojant vertikaliai mokestiniu atžvilgiu integruotą grupę nebūtų paisoma trumpiausio nustatyto penkerių metų integruoto apmokestinimo laikotarpio, todėl reikėtų tikslinti šioms patronuojamosioms bendrovėms ir bendrovei B taikytiną individualų apmokestinimą.
- 28 Be to, apeliančės teisingai tvirtina, kad tokiu sprendimu būtų įdiegtas naujas nepagrįstai skirtingas patronuojančiųjų bendrovių nerezidenčių vertinimas. Taigi tikrai Liuksemburge įregistruotų bendrovių grupei būtų suteikta galimybė sudaryti vertikaliai mokestiniu atžvilgiu integruotą vieneta, kurio integruojantysis subjektas būtų pagrindinė patronuojančioji bendrovė, o kitos patronuojamųjų bendrovių šakos įtraukimas į mokestiniu atžvilgiu integruotą grupę būtų vertinamas ne kaip naujos grupės kūrimas, o tik kaip anksčiau egzistavusios grupės pakeitimas. Tačiau bendrovių grupei, kurios patronuojančioji bendrovė yra nerezidentė ir kuri, kaip šiuo atveju, norėdama įsteigti vertikaliai mokestiniu atžvilgiu integruotą grupę Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje, būtų turėjusi pasitelkti patronuojamąją bendrovę tarpininę, kuri taptų Liuksemburge įsteigtos grupės pagrindine patronuojančiąja bendrove, nebūtų leista į esamą mokestiniu atžvilgiu integruotą grupę įtraukti dar vienos patronuojamųjų bendrovių asocijuotosios bendrovės vien dėl to, kad pagrindinė patronuojančioji bendrovė yra nerezidentė.
- 29 Atsižvelgdamas į tai, kas pirmiau išdėstyta, Aukščiausiasis administracinis teismas nėra tikras, kad reikalavimas nutraukti anksčiau egzistavusios vertikaliai mokestiniu atžvilgiu integruotos grupės veiklą siekiant gauti galimybę įsteigti horizontaliai mokestiniu atžvilgiu integruotą grupę neprieštarauja SESV 49 ir 54 straipsniuose įtvirtintai įsisteigimo laisvei. Jis klausia, ar pagal įsisteigimo laisvę savaime neturėtų būti leidžiama iš dalies pakeisti anksčiau egzistavusią vertikaliai mokestiniu atžvilgiu integruotą grupę, į ją įtraukiant Liuksemburge įsteigtos pagrindinės patronuojančiosios bendrovės asocijuotąsias bendroves, ir ar ta mokestiniu atžvilgiu integruota grupė turėtų būti laikoma egzistuojančia tol, kol integruojančiosios bendrovės vaidmenį atlieka ta pati bendrovė, nes klausimas, ar į grupę įtraukus asocijuotąsias bendroves ta bendrovė atliktų nebe integruojančiosios patronuojamosios bendrovės, o integruojančiosios nacionalinės patronuojamosios bendrovės vaidmenį, nėra aktualus, kol ji lieka integruojančiąja bendrove, kurios lygmeniu konsoliduojami visų grupės narių mokestiniai rezultatai.

C. Dėl trečiojo prejudicinio klausimo

- 30 Jeigu į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų atsakyta teigiamai, Aukščiausiasis administracinis teismas privalėtų visapusiškai įgyvendinti pagal SESV 49 ir 54 straipsnius Teisingumo Teismo pripažįstamą apeliančių teisę ištraukti į anksčiau sudarytą mokestiniu atžvilgiu integruotą grupę, netaikydamas teisės aktuose nustatytų Sąjungos teisei prieštaraujančių esminių sąlygų.

- 31 Tačiau apeliančios visgi turėjo paaisyti procesinės teisės aktuose nustatytų sąlygų ir tvarkos, visų pirma – teisės aktuose nustatyto reikalavimo prašymą pateikti prieš pasibaigiant einamiesiems finansiniams metams. 2014 finansiniais metais apeliančios laikėsi šio termino: savo 2014 m. gruodžio 8 d. prašymą pateikė iki tų finansinių metų pabaigos, t. y. 2014 m. gruodžio 22 d. Aukščiausiasis administracinis teismas pritaria administracinio teismo išvadai, kad atitinkamą prašymą dėl 2013 finansinių metų mokesčių administratorius gavo pasibaigus nustatytam terminui. Iš tikrųjų jis buvo pateiktas 2014 m. gruodžio 22 d., nors turėjo būti gautas iki 2013 finansinių metų pabaigos.
- 32 Aukščiausiasis administracinis teismas primena pagrindinius Teisingumo Teismo suformuluotus principus, taikytinus sugražinant mokesčius, tam tikroje valstybėje narėje surinktus pažeidžiant Bendrijos teisę, konkrečiai išdėstytus 2001 m. kovo 8 d. Sprendime *Metallgesellschaft ir kt.* (C-397/98 ir C-410/98, EU:C:2001:134). Tačiau jis pažymi, kad remiantis šia Teisingumo Teismo jurisprudencija yra sprendžiami klausimai, susiję su mokesčių mokėtojų ieškiniais dėl apskaičiuotų ir sumokėtų mokesčių sugražinimo, kai mokesčių surinkimas vėliau buvo pripažintas nesuderinamu su Sąjungos teise.
- 33 Apeliančios teisingai tvirtina, kad Sąjungos teisės pažeidimas gali būti ištaisytas ir ankstesniu nei neteisėtai surinktų mokesčių sugražinimas etapu, iš anksto suteikiant teisę taikyti apmokestinimo tvarką, kuri iš pradžių, pažeidžiant ES teisę, buvo taikoma siauresniu mastu, ir kad toks sprendimas galėtų būti lengvai įgyvendinamas, todėl būtų veiksmingiausias siekiant pašalinti neteisėtus Sąjungos teisės pažeidimo padarinius.

V. Prejudiciniai klausimai

- 34 Atsižvelgdamas į tai, Aukščiausiasis administracinis teismas prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos tris klausimus:
1. Ar SESV 49 ir 54 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos yra draudžiami valstybės narės teisės aktai, kuriais nustatoma integruoto apmokestinimo tvarka, pagal kurią, viena vertus, leidžiama konsoliduoti tos pačios grupės bendrovių rezultatus pasinaudojant tik vertikalia integruoto apmokestinimo schema, apimančia patronuojančiąją bendrovę rezidentę arba patronuojančiosios bendrovės nerezidentės nuolatinį vietinį padalinį ir jos patronuojamąsias bendroves rezidentes ir, kita vertus, draudžiama horizontali integruoto apmokestinimo schema, apimanti vien patronuojamąsias bendroves – tiek tuo atveju, kai patronuojančioji bendrovė yra nerezidentė ir neturi nuolatinio vietinio padalinio, tiek tuo atveju, kai patronuojančioji bendrovė yra rezidentė arba nerezidentė ir turi nuolatinį vietinį padalinį?
 2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar SESV 49 ir 54 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos yra draudžiami tie patys valstybės narės teisės aktai, kuriais nustatoma integruoto apmokestinimo tvarka ir, konkrečiau, tais teisės aktais grindžiamas griežtas vertikalios integracijos (pagrindinės

patronuojančiosios bendrovės ir jos tiesiogiai arba netiesiogiai patronuojamųjų bendrovių) ir horizontalios integracijos (dviejų ar daugiau pagrindinės patronuojančiosios bendrovės patronuojamųjų bendrovių, kurios nepatenka į integruoto apmokestinimo schemą) atskyrimas bei dėl jo kylanti pareiga prieš įgyjant teisę įsteigti horizontaliai mokestiniu atžvilgiu integruotą grupę, likviduoti anksčiau įsteigtą vertikalčiai mokestiniu atžvilgiu integruotą subjektą,

- jei anksčiau buvo sudaryta vertikalčiai integruoto apmokestinimo schema, apimanti pagrindinę patronuojančiąją bendrovę nagrinėjamos valstybės narės rezidentę (kuri kartu yra kitoje valstybėje narėje reziduojančiai pagrindinei patronuojančiajai bendrovei tarpininkaujanti patronuojamoji bendrovė) ir pagrindinės patronuojančiosios bendrovės patronuojamąsias bendroves rezidentes, siekiant pasinaudoti ta tvarka, pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktus leidžiama tik vertikalčiai integruoto apmokestinimo schema, neatsižvelgiant į tai, kad pagrindinė patronuojančioji bendrovė yra kitos valstybės narės rezidentė,
- jei atitinkamoje valstybėje narėje įregistruotos pagrindinės integruojančiosios bendrovės asocijuotosioms bendrovėms (taigi ir pagrindinės patronuojančiosios bendrovės, kuri yra kitos valstybės narės rezidentė, patronuojamosioms bendrovėms) neleidžiama pasinaudoti esama integruoto apmokestinimo schema, nes šios dvi integruoto apmokestinimo schemas – vertikalioji ir horizontalioji – yra nesuderinamos tarpusavyje, ir
- jei šių asocijuotųjų bendrovių rezultato įtraukimas į grupės bendrovių konsoliduotąjį rezultatą lemtų anksčiau įsteigtos vertikalios integruoto apmokestinimo schemas panaikinimą – sukeltų neigiamas mokesčines pasekmes dėl to, kad nebuvo paisyta nacionalinės teisės aktuose nustatyto minimalaus integracijos laikotarpio – ir sukurta nauja horizontaliai integruoto apmokestinimo schema, net jeigu integruojančioji bendrovė rezidentė (kurios lygmeniu konsoliduojami mokestiniu atžvilgiu integruotų bendrovių rezultatai) liktų ta pati?

3. Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar SESV 49 ir 54 straipsniai kartu su Sąjungos teisės veiksmingumo principu turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami tie patys valstybės narės teisės aktai, susiję su integruoto apmokestinimo tvarka, ir, visų pirma, jų nuostata, pagal kurią privaloma bet kokią prašymą leisti pasinaudoti mokestiniu atžvilgiu integruoto apmokestinimo schema pateikti kompetentingai institucijai iki pirmųjų finansinių metų, už kuriuos prašoma taikyti tą schemą, pabaigos, tuo atveju,

- jei, gavus teigiamus atsakymus į du pirmuosius klausimus, pagal tuos teisės aktus, pažeidžiant įsisteigimo laisvės principą, būtų draudžiama horizontaliai integruoto apmokestinimo schemą taikyti tik vienos patronuojančiosios bendrovės patronuojamosioms bendrovėms ir neleidžiama iš dalies pakeisti esamos vertikalčiai mokestiniu atžvilgiu integruotos grupės, į ją įtraukiant integruojančiosios bendrovės asocijuotąsias bendroves,

- jei atitinkamos valstybės narės nacionalinė administracinė praktika ir jurisprudencija buvo suformuotos, nustatant, kad iki 2014 m. birželio 12 d. [Teisingumo Teismo] Sprendimo (sujungtose bylose C-39/13, C-40/13 ir C-41/13) paskelbimo tie teisės aktai gali būti laikomi galiojančiais,
- jei, paskelbus 2014 m. birželio 12 d. sprendimą ir nepasibaigus 2014 metams, kelios bendrovės pateikė prašymą leisti, vadovaujantis 2014 m. birželio 12 d. sprendimu, pagal horizontaliosios integracijos principą prisijungti prie esamos mokestiniu atžvilgiu integruotos grupės su egzistuojančia integruojančiaja bendrove ir
- jei tas prašymas buvo pateiktas ne tik dėl 2014 finansinių metų, kurie prašymo pateikimo metu dar nebuvo pasibaigę, bet ir dėl ankstesnių 2013 finansinių metų, nuo kurių susijusios bendrovės atitiko visas esmines sąlygas, suderintas su Sąjungos teisės nuostatomis, pagal kurias leidžiama taikyti integruoto apmokestinimo schemą?